

Sag C-333/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

22. juli 2020

Forelæggende ret:

Curtea de Apel București (Rumænien)

Afgørelse af:

30. december 2019

Appellant:

Berlin Chemie A. Menarini SRL

Indstævnt: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București –
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București**Procesdeltager:**

Berlin Chemie AG

Hovedsagens genstand

Forvaltningsretlig sag ved Curtea de Apel București (appeldomstolen i Bukarest, Rumænien), hvori appellanten Berlin Chemie A. Menarini SRL, der er et kommercielt selskab med hjemsted i Rumænien, støttet af procesdeltageren Berlin Chemie AG, der er et kommercielt selskab med hjemsted i Tyskland, har nedlagt påstand om dels annullation af den afgiftsansættelse, hvormed indstævnte Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (skattemyndigheden for mellemstore skatteydere i Bukarest – det regionale generaldirektorat for offentlige finanser i Bukarest) pålagde appellanten at betale 42 461 424 RON i supplerende merværdiafgift (moms), 5 855 738 RON i renter og 3 289 071 RON i strafgebyr, samt tilbagebetaling af de beløb, som allerede er blevet betalt i kraft af denne afgiftsansættelse.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkningen af artikel 44, andet punktum, i direktiv 2006/112 og artikel 11 i gennemførelsesforordning nr. 282/2011.

Præjudicielle spørgsmål

1) For at et selskab, der leverer varer i en anden medlemsstat end den, hvor selskabet har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, kan anses for at have et fast forretningssted i den medlemsstat, hvor det leverer varerne, som omhandlet i artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets forordning nr. 282/2011, er det da nødvendigt, at selskabet ejer de menneskelige og tekniske midler, som det anvender på den sidstnævnte medlemsstats område, eller er det tilstrækkeligt, at selskabet har umiddelbar og permanent adgang til disse menneskelige og tekniske midler gennem et andet, forbundet selskab, som det kontrollerer, fordi det ejer majoriteten af kapitalen heri?

2) For at et selskab, der leverer varer i en anden medlemsstat end den, hvor selskabet har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, kan anses for at have et fast forretningssted i den stat, hvor det leverer varerne, som omhandlet i artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets forordning nr. 282/2011, er det da nødvendigt, at det formodede faste forretningssted er direkte involveret i beslutningerne om levering af varerne, eller er det tilstrækkeligt, at selskabet i den medlemsstat, hvor det leverer varerne, råder over tekniske og menneskelige midler, som det har fået stillet til rådighed i henhold til aftaler med tredjemandselskaber vedrørende aktiviteter i form af markedsføring, regulering, reklame, oplagring og agentur, der kan øve en direkte indflydelse på salgsvolumen?

3) Skal artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets forordning nr. 282/2011 fortolkes således, at en afgiftspligtig persons mulighed for umiddelbar og permanent adgang til tekniske og menneskelige midler, der tilhører en anden afgiftspligtig person, som den pågældende er forbundet med og kontrollerer, udelukker, at sidstnævnte forbundne selskab kan anses for at være en tjenesteyder til det således oprettede faste forretningssted?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, artikel 44, andet punktum.

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, artikel 10 og 11.

Anførte nationale forskrifter

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (lov nr. 571/2003 om skatter og afgifter), som var i kraft indtil den 31. december 2015, artikel 133, stk. 2, hvorefter der »[v]ed leveringsstedet for tjenesteydelser til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, forstås det sted, hvor denne person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed. Hvis de pågældende tjenesteydelser leveres til et fast forretningssted, der tilhører den afgiftspligtige person og er beliggende et andet sted end det sted, hvor han har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, forstås ved leveringsstedet for de pågældende tjenesteydelser det sted, hvor det faste forretningssted er beliggende. I mangel af et sådant hjemsted eller et sådant fast forretningssted er leveringsstedet for tjenesteydelserne det sted, hvor den afgiftspligtige person, der modtager sådanne ydelser, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted«, og artikel 125¹, stk. 2, litra b), ifølge hvilken »en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed uden for Rumænien, anses for at have hjemsted i Rumænien, når denne person har et fast forretningssted i Rumænien, dvs. når den i Rumænien råder over tilstrækkelige tekniske og menneskelige midler til regelmæssigt at foretage afgiftspligtig levering af varer og/eller tjenesteydelser«.

Siden den 1. januar 2016 gælder bestemmelserne med identisk indhold i henholdsvis artikel 278, stk. 2, og artikel 266, stk. 2, i Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (lov nr. 227/2015 om skatter og afgifter).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Procesdeltageren Berlin Chemie AG er et selskab med hjemsted i Tyskland, som konstant siden 1996 har markedsført lægemidler i Rumænien. Selskabet har en fiskal repræsentant i Rumænien og er registreret i Rumænien som momspligtig og tilbagebetalingsafgiftspligtig person. Procesdeltageren har tilladelse til markedsføring af sine produkter i Rumænien.
- 2 I 2007 indgik procesdeltageren og det rumænske kommercielle selskab Fildas Trading SRL en aftale vedrørende oplagring af procesdeltagerens produkter, i kraft af hvilken Berlin Chemie AG for at sikre, at disse produkter konstant er disponible i Rumænien, leverer en produktbeholdning til Fildas Trading SRL i overensstemmelse med den gældende prisliste. Selskabet Fildas Trading SRL har på sin side pligt til at opbevare procesdeltagerens produkter på sit oplagringsareal adskilt fra andre selskabers produkter, at føre et nøjagtigt regnskab over produkterne, at registrere vareindgang og -udgang, at gennemføre opgørelser af lager på grundlag af produkternes udløbsdato, at tillade inspektioner fra

procesdeltageren og at stille produkterne til rådighed for tredjemandskøbere, medens selskabet også i eget navn kan udtage oplagrede produkter med henblik på at sælge dem.

- 3 I 2011 blev appellanten Berlin Chemie A. Menarini SRL, med hjemsted i Bukarest, stiftet som et enkeltmandsselskab ejet af Berlin Chemie/Menarini Pharma GmbH, med hjemsted i Tyskland, som på sin side ejes med 95% af procesdeltageren Berlin Chemie AG. Ifølge stiftelsesoverenskomsten opererer det rumænske selskab hovedsageligt i sektoren for management consulting, dets hovedaktivitet består i konsulentvirksomhed inden for PR og kommunikation, og selskabet kan endvidere udføre biaktiviteter såsom engroshandel med lægemidler, kommerciel konsulentvirksomhed og management consulting, reklametjenesteydelser, markeds- og meningsundersøgelser.
- 4 Ifølge den »Aftale vedrørende markedsføring, reklame og reguleringstjenester«, som procesdeltageren og appellanten indgik den 1. juni 2011 og som er omfattet af den tyske lovgivning, har det rumænske selskab forpligtet sig til dels at udføre alle markedsføringsaktiviteter, der er nødvendige for aktivt og i overensstemmelse med de af procesdeltagerens udformede strategier og ressourcer at promovere procesdeltagerens produkter i Rumænien med henblik på at forøge efterspørgslen heraf i Rumænien, dels at oprette og fastholde en kvalificeret tjeneste bestående i juridisk bistand, som på vegne af procesdeltageren og i dennes interesse kan løse spørgsmål vedrørende reklame, information og promotion, og endvidere har selskabet kontinuerligt og permanent påtaget sig det lokale ansvar for overholdelsen af alle love i landet samt procesdeltagerens interne procedurer angående reklame, promotion og andre dertil knyttede problemer og situationer.
- 5 Appellanten har endvidere forpligtet sig til at opfylde alle formaliteter, som er nødvendige for at opnå de tilladelser, som procesdeltageren skal have med henblik på at markedsføre sine produkter i Rumænien, herunder i egenskab af repræsentant at træffe foranstaltninger for at opnå registreringer, certifikater og øvrige administrative tilladelser, at overvåge tilfælde af illoyal konkurrence, krænkelser af patentrettigheder og andre begivenheder med negativ indflydelse på aktiviteterne samt at yde bistand til kliniske studier og andre forsknings- og udviklingsaktiviteter.
- 6 I kraft af samme aftale har appellanten forpligtet sig til at levere en passende mængde medicinsk litteratur og reklamemateriale godkendt af procesdeltageren, som lægemiddelkonsulenter kan bruge ved promotion af produkterne, medens procesdeltageren har forpligtet sig til at stille gratis vareprøver til appellants rådighed, som appellanten på vegne af procesdeltageren skal levere til sundhedspersonalet i landet som et led i reklameaktiviteter med hensyn til produkterne.
- 7 Aftalen giver endvidere procesdeltageren Berlin Chemie AG ret til at foretage inspektioner af det rumænske selskabs registre og lokaler.

- 8 For det rumænske selskabs tjenesteydelser er der aftalt et månedligt vederlag opgjort på grundlag af summen af alle de af selskabet faktisk afholdte udgifter, med et tillæg på 7,5% pr. kalenderår.
- 9 Siden den 14. marts 2013 har betalinger og transaktioner mellem appellant og procesdeltageren fundet sted på grundlag af en »aftale om likviditetsudligning«, dvs. en aftale om likviditetsforvaltning/effective cross border cash pooling contract (aftale om grænseoverskridende cash pool-ordning), ifølge hvilken hovedkontoen tilhører procesdeltageren, og hovedbanken er Uni Credit Bank AG (Tyskland). Appellantens konto er en såkaldt »deltagende« konto eller »underkonto«, og den bank, hvor denne konto er åbnet, dvs. UniCredit Țiriac Bank (Rumænien), agerer som deltagende bank.
- 10 I praksis betaler procesdeltageren de af appellant leverede tjenesteydelser ved indgåelse af aftaler om udligning af de tjenesteydelsesfakturaer, som appellant udsteder til det tyske selskab, med det rentebæftede lån, som det tyske selskab har bevilget det rumænske selskab, idet fakturaer og lån refererer til samme beløb. En genpart af udligningsaftalen er blevet indsendt til Banca Națională a României (den rumænske nationalbank).
- 11 Ifølge oplysninger fra Oficiul Național al Registrului Comerțului (det nationale handelsregisterkontor, Rumænien) havde appellant i 2016 i gennemsnit 201 ansatte, hvoraf 151 var sælgere (Sales Representatives).
- 12 Appellant leverede procesdeltageren de i aftalen nævnte markedsførings-, regulerings- og reklametjenester og – baseret på den antagelse, at disse tjenester ikke var afgiftspligtige i Rumænien, men i Tyskland – udstedte fakturaer uden merværdiafgift.
- 13 Ved at lægge til grund, at procesdeltageren Berlin Chemie AG i Rumænien rådede over tilstrækkelige tekniske og menneskelige midler til at have et fast forretningssted i Rumænien, der var beliggende hos appellantens sæde i Bukarest, fandt den indstævnte, at de tjenesteydelser i form af markedsføring, promotion og opnåelse af produkttilladelser, som appellant leverede til procesdeltageren i perioden fra den 1. februar 2014 til den 31. december 2016, var afgiftspligtige i Rumænien, hvorefter den indstævnte opgjorde et supplerende afgiftsgrundlag på 183 763 182 RON og udstedte afgiftsansættelsen af 29. november 2017, hvormed appellant blev pålagt supplerende betalingsforpligtelser for moms, renter og strafgebyr.
- 14 Appellant har anlagt en forvaltningsretlig sag ved den forelæggende ret, Curtea de Apel București (appeldomstolen i Bukarest), med påstand om annullation af den nævnte afgiftsansættelse og tilbagebetaling af de beløb, som allerede er blevet betalt i kraft heraf. Selskabet Berlin Chemie AG har indgivet anmodning om intervention til støtte for appellant og gjort gældende, at den omhandlede afgiftsansættelse, for så vidt angår den del, hvor den fastlægger, at selskabet har et fast forretningssted i Rumænien, direkte påvirker den afgiftsmæssige behandling

af transaktionerne mellem selskabet og appellanten. Den forelæggende ret har taget denne anmodning til følge.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 15 Den indstævnte finder, at betingelserne i henholdsvis artikel 125¹, stk. 2, litra b), i lov nr. 571/2003 og artikel 266, stk. 2, i lov nr. 227/2015, sammenholdt med forordning nr. 282/2011, er opfyldt, og at procesdeltageren derfor i Rumænien råder over tilstrækkelige tekniske og menneskelige midler til at have et fast forretningssted i Rumænien, der er beliggende på adressen for appellants sæde. I medfør af henholdsvis artikel 133, stk. 2, i lov nr. 571/2003 og artikel 278, stk. 2, i lov nr. 227/2015 svarer leveringsstedet for tjenesteydelser til det sted, hvor modtagerens faste forretningssted er beliggende, dvs. i Rumænien.
- 16 Den indstævnte er nået til denne konklusion på baggrund af en række omstændigheder, herunder det forhold, at procesdeltageren er appellants eneste kunde. Den omstændighed, at appellant i kraft af aftalen fra 2011 har forpligtet sig til at levere markedsføringstjenesteydelser til det tyske selskab, og at appellant ifølge sit organisationsplan tæller 151 sælgere blandt sine ansatte, indebærer desuden, at de af appellants ansatte hovedsageligt udførte aktiviteter sigter mod at forøge salgsvolumen/erhverve bestillinger af de lægemidler, som procesdeltageren Berlin Chemie AG markedsfører.
- 17 Den indstævnte har lagt til grund, at det tyske selskab har adgang til tekniske midler i Rumænien, nærmere bestemt til appellants tekniske midler (computere, operativsystemer, køretøjer) indkøbt med pengesummer fra det tyske selskab. Appellant har derimod gjort gældende, at den ejer disse midler, og at det savner betydning, at disse midler er blevet indkøbt med summer, der er lånt fra det tyske selskab, og hvoraf appellant betaler renter.
- 18 Den indstævnte skattemyndighed har konstateret, dels at de af appellants ansatte udførte aktiviteter også omfatter modtagelse og videresendelse af bestillinger af lægemidler fra engrosdistributører i Rumænien til procesdeltageren samt behandling af fakturaer og deres oversendelse fra procesdeltageren til dennes kunder, dels at appellants ansatte også har en forbindelse med selskabet Fildas, som er oplagshaver for de af det procesdeltagende tyske selskab markedsførte produkter. Appellant har anført, at beslutninger om levering af lægemidler træffes af det tyske selskab, og tilføjet, at den kun udfører støttemæssige og administrative aktiviteter med det formål at forenkle kommunikationen og overkomme de sproglige barrierer, og at dens ansatte ikke har beføjelse til at indgå bindende aftaler for det tyske selskab. Endvidere udgør modtagelse af distributørernes bestillinger rettet til procesdeltageren og procesdeltagerens fakturaer rettet til distributørerne efter appellants opfattelse en sekretær-/regnskabsmæssig aktivitet, som er irrelevant med hensyn til at afgøre, om en person kan anses for at have et fast forretningssted, og heller ikke brug af en postadresse er tilstrækkelig hertil.

- 19 De andre omstændigheder, som den indstævnte har fundet relevante med hensyn til oprettelsen af et fast forretningssted, består i, at appellanten har leveret procesdeltageren reguleringstjenester med hensyn til de lægemidler, som procesdeltageren sælger på det rumænske marked, og at procesdeltageren har udpeget en ansat i appellanten som ansvarlig for spørgsmål vedrørende lægemiddelovervågning. Ifølge appellanten er heller ikke disse omstændigheder tilstrækkelige til, at der er oprettet et fast forretningssted, fordi den førstnævnte aktivitet kan udføres af enhver anden virksomhed.
- 20 Den indstævnte har endvidere konstateret, at de teams, der havde ansvar for lageropgørelsen af de af procesdeltageren markedsførte produkter, som var oplagret hos selskabet Fildas, bestod af ansatte i appellanten. Sidstnævnte har derimod gjort gældende, at dens ansatte alene udførte en administrativ aktivitet bestående i at forenkle kommunikationen, fordi selskabet Fildas' ansatte ved dette oplagringsareal ikke talte engelsk, og at opgørelsen blev foretaget ved tilstedeværelse af en ansat i procesdeltageren, som rejste fra Tyskland til Rumænien netop i denne forbindelse.
- 21 Den indstævnte har endvidere fastlagt, at appellanten besluttede at destruere visse lægemidler, hvorimod sidstnævnte har gjort gældende, at den kun destruerede egne vareprøver og ikke produkter, der tilhørte procesdeltageren og var oplagret i Rumænien.
- 22 Ifølge den indstævnte har appellanten desuden indgået aftaler om reklame- og merchandising-tjenester med henblik på at promovere de af procesdeltageren markedsførte produkter på det rumænske marked samt arrangeret og deltaget i events for at promovere procesdeltagerens lægemidler, inden for hvilke events appellanten har givet vareprøver til fagfolk i sundhedsbranchen. Appellanten er en lokal repræsentant for indehaverne af tilladelser til markedsføring af de produkter, som procesdeltageren Berlin Chemie AG markedsfører i Rumænien.
- 23 Afslutningsvis har skattemyndigheden konstateret, at appellants skatteregnskab er inddelt i omkostningscentre for de 25 produkter, som procesdeltageren markedsfører i Rumænien, idet disse omkostningscentre overføres til respektive konti, og at appellanten er aktiv medlem af Den rumænske sammenslutning af internationale lægemiddelvirksomheder, selv om den hverken producerer eller markedsfører lægemidler i Rumænien. Heller ikke disse omstændigheder er relevante ifølge appellanten, der for det første har begrundet opbygningen af dens skatteregnskab med, at den modtager ressourcer til at promovere hvert enkelt produkt og skal overholde internationale regnskabsstandarder, og for det andet har anført, at det for at være medlem af den nævnte sammenslutning er tilstrækkeligt at udøve en hvilken som helst form for aktivitet i lægemiddelbranchen.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 24 Den forelæggende ret bemærker, at eftersom den skal fastlægge beskatningsstedet for de markedsførings-, reklame- og reguleringstjenester, som appellanten har

leveret til procesdeltageren, og vurdere, om det procesdeltagende tyske selskab har et fast forretningssted i Rumænien, afhænger løsningen af hovedsagen af fortolkningen af artikel 44, andet punktum, i direktiv 2006/112 og artikel 11 i forordning nr. 282/2011.

- 25 Hvad angår de relevante nationale bestemmelser, ifølge hvilke en person kan anses for at have et fast forretningssted i Rumænien, såfremt personen råder over tilstrækkelige tekniske og menneskelige midler i landet til regelmæssigt at foretage afgiftspligtig levering af varer og/eller tjenesteydelser, har retten bemærket, at disses formulering afviger i nogen grad fra ordlyden af artikel 11 i forordning nr. 282/2011, hvori der ved »fast forretningssted« forstås et forretningssted bortset fra det i artikel 10 i samme forordning nævnte hjemsted for den økonomiske virksomhed, der kendetegnes ved en tilstrækkelig permanent karakter og passende struktur med hensyn til de menneskelige og tekniske midler, således at det kan modtage og anvende de ydelser, som dette forretningssted får leveret, til egne formål.
- 26 Den forelæggende ret henviser til en række domme afsagt af Domstolen, navnlig dommene i sagerne Welmory (C-605/12), Commissioners of Customs and Excise mod DFDS (C-260/95), Daimler og Widex (C-318/11 og C-319/11), TGE Gas Engenering (C-16/17), ARO Lease mod Inspecteur van de Belastingdienst Grote Onderneming te Amsterdam (C-190/95), RAL (Channel Islands) m.fl. (C-452/03), WebMindLicenses (C-419/14), Faaborg-Gelting Linien mod Finanzamt Flensburg (C-231/94), Berkholz mod Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt (168/84), E.ON Global Commodities (C-323/12), Planzer Luxembourg (C-73/06) og FCE Bank (C-210/04), som imidlertid vedrører andre faktiske og retlige omstændigheder end de i den foreliggende sag omhandlede, hvorfor retten nærer tvivl om fortolkningen af artikel 44, andet punktum, i direktiv 2006/112 og artikel 11 i forordning nr. 282/2011.
- 27 Domstolens hidtidige praksis behandler tilsyneladende ikke spørgsmålet om, hvorvidt levering af markedsføringstjenesteydelser er relevant for at afgøre, om en person kan anses for at have et fast forretningssted, idet der skal tages højde for, at de omhandlede tjenesteydelser omfatter gennemførelsen af komplekse aktiviteter, der står i en tilstrækkeligt tæt forbindelse med salg af varer, fordi de kan påvirke resultaterne af den økonomiske virksomhed.
- 28 Hvad angår det første spørgsmål bemærker den forelæggende ret, at selv om skattemyndigheden finder, at procesdeltageren Berlin Chemie AG har et fast forretningssted i Rumænien henset til de menneskelige og tekniske midler, som er til rådighed for appellantent – der er et datterselskab til procesdeltageren stiftet efter rumænsk ret, og hvormed procesdeltageren har indgået en aftale, i kraft af hvilken procesdeltageren som eneste kunde modtager markedsførings-, reklame- og reguleringstjenester, som står i tæt forbindelse med dens kontinuerlige og stabile økonomiske virksomhed i Rumænien – tilhører disse menneskelige og tekniske midler, i hvert fald formelt, det rumænske selskab, som synes at være blevet stiftet netop for at tilvejebringe de nævnte tjenesteydelser.

- 29 Eftersom appellanten ikke længere har andre kunder, er procesdeltagerens adgang til appellantens midler tilsyneladende umiddelbar og permanent.
- 30 I denne sammenhæng nærer den forelæggende ret tvivl om, hvorvidt procesdeltageren kan anses i det konkrete tilfælde for at have et fast forretningssted i Rumænien, eller hvorvidt det er nødvendigt, at de omhandlede menneskelige og tekniske midler direkte tilhører procesdeltageren. Såfremt en person kunne overføre beskatningen af tjenesteydelser fra den ene medlemsstat til den anden ved blot at dække sit behov for menneskelige og tekniske midler gennem aftaler, som indgås med selskaber, der stiftes netop for at levere disse tjenesteydelser, som er nødvendige for at udføre økonomisk virksomhed i denne anden medlemsstat, ville dette kunne tilskynde til misbrug.
- 31 Da appellanten ikke er en filial af det tyske selskab, adskiller den foreliggende situation sig fra den, der gav anledning til Domstolens dom i sagen *Commissioners of Customs and Excise mod DFDS* (C-260/95), som vedrørte særordningen for rejsebureauer.
- 32 Endvidere afviger den foreliggende situation fra den, der gav anledning til *Welmory-dommen* (C-605/12), hvor selskaberne var uafhængige af hinanden, fordi procesdeltageren i det konkrete tilfælde har kapitalandele i appellanten og drager fordel af dennes midler som eneste kunde.
- 33 For så vidt angår det andet spørgsmål og appellantens argument om, at de leverede tjenesteydelser blot er af administrativ og støttmæssig karakter og savner betydning med henblik på anvendelsen af artikel 44, andet punktum, i direktiv 2006/112 og artikel 11 i forordning nr. 282/2011, er det den forelæggende rets opfattelse, at den foreliggende situation adskiller sig fra dem, der gav anledning til Domstolens domme i sagerne *ARO Lease mod Inspecteur van de Belastingdienst Grote Onderneming te Amsterdam* (C-190/95), *Berkholz mod Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt* (168/84), *Welmory* (C-605/12) og *Planzer Luxembourg* (C-73/06).
- 34 Den forelæggende ret betvivler, at de af appellantens leverede markedsføringstjenesteydelser, som ikke kan forveksles med reklame, kan opfattes som simple administrative og støttmæssige aktiviteter, fordi disse tjenesteydelser tilsyneladende har en indre sammenhæng med den økonomiske virksomhed, som det tyske selskab udfører i Rumænien, dvs. salg af lægemidler, og forekommer at øve en direkte indflydelse på levering af disse produkter i Rumænien.
- 35 Selv om appellantens ansatte ikke selv træffer de egentlige beslutninger om salg af procesdeltagerens lægemidler i Rumænien, omfatter appellantens organisationsplan dog 150 »Sales Representatives« (sælgere) og en »Sales Manager«, hvilket beviser, at deres aktivitet står i tæt forbindelse med erhvervelse af bestillinger af procesdeltagerens produkter. Appellantens ansatte beskæftiger

sig endvidere med videresendelse af bestillinger fra kunderne til procesdeltageren, således at deres hovedopgaver er knyttet til salg af lægemidler.

- 36 Med hensyn til det tredje spørgsmål bemærker den forelæggende ret, at appellants forsvar er baseret på argumentet om, at appellanten og procesdeltageren er to særskilte juridiske personer, der således fra en økonomisk synsvinkel ikke udgør en kollektiv enhed, og at de omstændigheder, som den indstævnte har anført for at godtgøre, at procesdeltageren har et fast forretningssted i Rumænien, savner betydning.
- 37 Selv om appellanten ikke er stiftet som en filial af eller en virksomhed knyttet til det tyske selskab, nærer den forelæggende ret – bl.a. i lyset af den kontrol, som procesdeltageren udøver gennem sine kapitalandele i appellanten, forbindelsen mellem appellants aktivitet og salg af procesdeltagerens produkter, det forhold, at procesdeltageren er den eneste kunde for appellants tjenesteydelser, og procesdeltagerens ret til at foretage inspektioner af appellants registre og lokaler – tvivl om, hvorvidt disse to selskaber kan anses for at være en enkelt juridisk person.
- 38 Den foreliggende situation adskiller sig fra dem, der gav anledning til Domstolens ovennævnte domme, fordi appellanten ikke er en filial af eller en virksomhed knyttet til procesdeltageren, men heller ikke er uafhængig af sidstnævnte.
- 39 Den forelæggende ret betvivler således, at en og samme juridiske person på en og samme tid kan udgøre det faste forretningssted for en anden juridisk person og operere som tjenesteyder til det således oprettede faste forretningssted.